

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Til hr. Keld Albrechtsen.

Så er der vel et problem mere. Det er, at Enhedslisten har placeret sig som forsvarer af det, som der i Europa mest kæmpes for af de engelske konservative på miljøområdet, nemlig at hvert land selv bestemmer. Det er vel et sagligt problem, der gør det yderligere nødvendigt at finde en fælles linje.

Fru Charlotte Antonsen siger, at der ingenting står om miljøgarantien i dagsordenen fra regeringspartierne og V og K. Jeg kan godt se, at ordet miljøgaranti ikke er nævnt, men hvad betyder den pind, hvor der står, at man skal »arbejde for, at EU's indre marked gennemføres, således at vigtige nationale beskyttelsesforanstaltninger på miljøområdet kan opretholdes«?

Hvad betyder det set fra Venstres side, for Venstre er jo medforlagsstiller?

Hr. Ove Fich siger en hel masse fornuftige ting her fra talerstolen, og jeg formoder, at det er Socialdemokratiets fortolkning af, hvad der står i dagsordenen, men hvis Venstre ligefrem mener, at der ingenting står om miljøgarantien, vil jeg gerne have uddybet, hvad der så står. Jeg har troet, at det kunne fortolkes som, at den eksisterende miljøgaranti vil de ikke gøre noget ved, men hvis det ligefrem betyder, at det slet ikke er taget med, vil jeg gerne vide, hvad meningen egentlig er med betragtningen, for så bliver det jo den rene udvanding, der bliver præsenteret her.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Uanset hvor hr. Ove Fich har talt om automatisk eller ikke har talt om automatisk, så er jeg da glad for, at hr. Ove Fich nu afkræfter, at det er det, man mener, altså at man netop ikke ønsker en automatisk miljøgaranti, fordi der dermed er stor risiko for, at nogle lande kan misbruge den til protektionisme.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at det, vi diskuterer i dag, er Maastricht-Traktaten, altså den eksisterende Traktat, og det, der kendetegner denne Traktat, er jo, at den lige er trådt i kraft, og derfor er jeg faktisk enig med Socialdemokratiet i, at der er masser af områder, bl.a. miljøet, hvor bestemmelserne ikke fungerer tilstrækkelig godt endnu.

Det er derfor, det også er vigtigt, at drøftelserne af, hvordan vi kan forbedre de regler, vi allerede har fået indført, sker ud fra den Traktat,

vi har i dag. Og i den diskussion er vi faktisk om ikke i diskussionen om miljøgarantien så på andre punkter enige med regeringen i, at man godt kunne gøre noget mere for at forbedre miljøet, bl.a. ved i højere grad at dømme lande, som ikke overholder miljøbestemmelserne. Det er noget, vi også har efterlyst fra Venstres side.

Med hensyn til hr. Steen Gade, der gerne vil høre, hvordan Venstre fortolker pind 3, vil jeg sige, at Venstre – som det nok er kommet frem – jo er glade for det indre marked, og i den forbindelse ønsker vi faktisk også at gennemføre minimumsdirektiver på miljøområdet. Der har gennem årene været diskussioner om, hvorvidt vi skal have totalharmonisering eller minimumsdirektiver. Vi mener, at det er fornuftigt at lave minimumsdirektiver på miljøområdet, fordi landene derved får mulighed for enten at gå længere eller opretholde et niveau, der ligger over det, som de øvrige lande kan blive enige om.

Så jeg ser intet om miljøgarantien i denne dagsorden, og derfor stemmer jeg med glæde for den.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det var så den tredje pind.

Jeg vil gerne spørge fru Charlotte Antonsen, om den fjerde pind, hvor der står, »på alle måder styrke miljø- og sundhedssynspunkter, herunder sikre høje minimumsbestemmelser«, i praksis betyder, at nogle af de eksempler, som jeg tidligere nævnte på sundhedsområdet omkring modermælkeserstatning i tilskudsblandinger til børn, omkring brugen af forskellige stoffer, genmodificerede levnedsmidler, omkring udsætningen af forskellige genmodificerede sojabønner, omkring pesticidrester i fødevarer og sådan nogle ting, rent faktisk er noget af det, som Venstre vil gå ind og sikre?

Er det på sådan nogle områder, Venstre vil gå ind og gøre noget, eller er det bare et slag i luften, hvor man siger ja til at gøre noget for sundhedssynspunkterne, men lige så snart det kommer til de konkrete sager, glider man af, så er man ikke villig til at sikre, at Danmark har redskaber til at kunne gennemføre det?

Jeg vil godt spørge fru Charlotte Antonsen, om det er det, hun lægger i det dér: Er det bare sådan et slag i luften, for det er jo det indre marked, der skal gælde? Er det sådan, at Venstre slår ud med armen og siger, vi vil søreme gerne gøre noget for sundheden, men lige så snart det